

10. Правото да бъдеш чути!

Обществото ни все повече осъзнава важноста на консултирането с младите хора за развитието на демокрацията, но са твърде недостатъчни усилията за това тийнейджърите, които ще бъдат най-много повлияни от европейския Общ регламент за защита на данните, наистина да бъдат чути. А какво да кажем за правата на родителите, които би трябвало да бъдат свободни да защитават и да напътстват своите наследници по начина, който им изглежда най-подходящ (Член 3, 4, 5 от Конвенцията на ООН за правата на детето)?

Кажи си мнението за бъдещето на нашите тийнейджъри!

Отиди на

<https://www.facebook.com/GDPRhaveyoursay/>

Твоето участие ще помогне да убедим националните и европейските политици, че има по-добри решения

Свържи се с

Janice.Richardson@insight2act.net

Yorick.vanHouts@insight2act.net

или

georgi.apostolov@online.bg

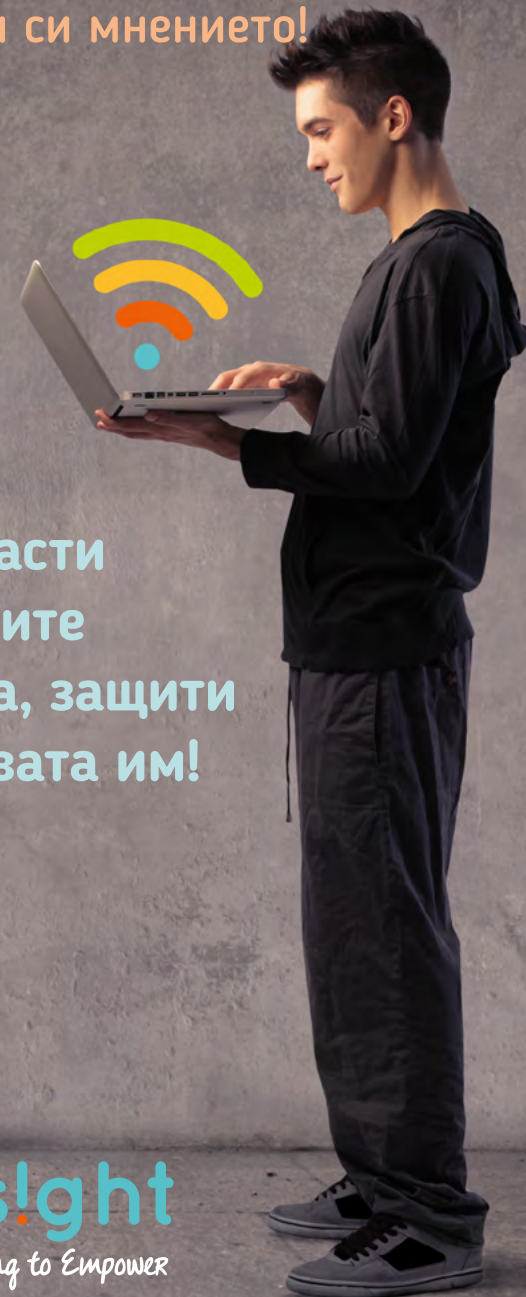
safenet.bg

ins!ght
Educating to Empower

Общ регламент за защита на данните

Кажи си мнението!

Овласти нашите деца, защити правата им!

ins!ght
Educating to Empower

10 ПРИЧИНИ

поради които тийнейджърите не би трябвало да се нуждаят от родителско съгласие, за да имат достъп до обществени информационни услуги

Общият регламент за защита на данните трябва да влезе в сила във всички страни членки на Европейския съюз до май 2018 г. Член 8 от този регламент изисква деца под 16-годишна възраст да получат изрично родителско съгласие, за да имат достъп до обществени информационни услуги. Този член обаче гласи също: „Държавите-членки могат да предвидят в закона по-ниска възраст, но тази по-ниска възраст не може да е под 13 години.“

Общият регламент за защита на данните ще окаже голямо въздействие върху тийнейджърите в Европа, а в него се крие риск те да бъдат лишени от правото да се интегрират в днешното информационно общество и/или да бъдат оставени да навлязат в него без необходимите дигитални умения и медийна грамотност, които са от решаващо значение за това младите хора да станат активни граждани в утрешния свят. Не трябва ли да насърчим обществен дебат, за да чуем какво те самите, а също и техните родители и учители имат да кажат?

Ето **10 причини**, поради които смятаме, че будните граждани би трябвало да надигнат глас, за да се избегне младите хора (и техните родители) да бъдат лишени от някои от основните им права. Споделете мислите си с нас тук:

<https://www.facebook.com/GDPRhaveyoursay/>

1. Уважаване на правата на децата

Конвенцията на ООН за правата на децата е всеобщо призната като универсална харта за правата и отговорностите на децата. Член 12 от нея гласи, че децата трябва да бъдат свободни да достъпват информация и да я споделят, а член 14 – че трябва да се ползват от свобода на мисълта, съвестта и религията, макар че трябва да бъдат защитени от вредно съдържание и невярна информация (член 14). Конвенцията подчертава правото им да се събират и да се сдружават в групи, както и тяхната отговорност да уважават правата, свободите и репутацията на другите (член 15). Със сигурност трябва да има по-ефективни, подходящи за тийнейджърите средства за съблюдаване на тези техни права и отговорности от това да имат достъп до интернет само с родителско съгласие, още повече, че младите хора обикновено имат по-добри технически познания за информационните услуги от своите родители. Как биха реагирали тийнейджърите едно-две поколения по-рано, ако тогава се нуждаеха от родителско разрешение, за да изберат книга в библиотеката или да се срещат с приятелите си?

2. Да чуем изследователите в областта на развитието

Защо тийнейджърите да разчитат на съгласието на родителите си при положение, че изследванията показват, че когато достигнат 13-годишна възраст, те обикновено са доста разумни хора. Към тази възраст повечето достигат до стадия на оперативното мислене, насочвани от родителите и учителите си да трупат знания и да ги прилагат на практика, така че да могат да взимат жизненоважни решения.

3. Самостоятелността – съществена част от развитието

Даването на разумна степен на самостоятелност около 13-годишна възраст е предпоставка едновременно за качеството на бъдещите взаимоотношения на една личност и за нейната способност да се справи със самостоятелността си и с предизвикателствата във взаимоотношенията в различни социални области в зряла възраст. Самостоятелността се развива чрез овластяване на децата, а не чрез ограничаване на избора им.

4. Баланс между риска и възможностите

Интернет представлява един отворен прозорец към света с неограничени възможности. Колкото по-големи възможности получават децата, толкова по-способни стават да избягват потенциалните рискове.

5. Намаляване на дигиталното разделение

Член 8 ще има дългосрочен ефект върху тийнейджърите, чиито родители отказват да дадат съгласието си, изолирайки ги по този начин от съучениците им и изправяйки ги пред по-голям риск, ако младите хора решат в такъв случай да излъжат за възрастта си. А какво да кажем за младежите, които (легално) са си направили профили, лични канали, влогове и дори собствен онлайн бизнес след 13-годишна възраст? Ще трябва ли да изтрият всичко и да заличат всичките свои усилия досега?

6. Достъп до възможности или културна дискриминация?

Училищата играят важна роля в напътстването на децата и тийнейджърите в безопасната и отговорна употреба на инструментите и платформите на информационното общество като например социалните мрежи. Ако не всички родители в един клас дадат съгласието си, учителите ще бъдат поставени в много деликатно положение, принудени да избират дали да лишат малцинството от учениците от достъп до важни възможности или да лишат мнозинството, за да не дискриминират малцината.

7. Трасиране на пътя към грамотността на 21 век

При положение, че обществото в нарастваща степен използва социалните мрежи за разпространяване на важна информация, дигиталните платформи играят важна роля, помагайки на бъдещите пълноправни граждани да развият грамотността и уменията, от които те ще имат нужда, за да играят активна роля в обществото.

8. Глобалното гражданство – ограничено от националните граници

Ако една държава изисква различна възраст за родителско съгласие от друга, тийнейджърите, от които се изисква по-висока възраст, ще останат по-назад от другите, само заради мястото, където живеят. Това би означавало липса на равни възможности и увеличаване на дигиталното разделение между различните страни.

9. Еврократ, бюрократ или лицемер?

Член 8 би принудил компаниите да събират повече лична информация за тийнейджърите, отколкото биха го правили иначе. Например – за местоживеенето им. Това противоречи на декларираният от Общия регламент за защита на данните цели, а именно: да бъдат предпазени личните данни на децата и да се сведе събирането им до минимум. Що за лицемерие е това?